

AJUNTAMENT DE MOLLERUSSA
(LLEIDA)

ACTA 2014/02

A la ciutat de Mollerussa, el dia cinc de març de dos mil catorze. Essent les vint-i-una hores, es reuneix al saló de sessions de la casa consistorial el ple de l'ajuntament, en sessió pública i extraordinària, de primera convocatòria sota la Presidència del Sr. Alcalde, Marc Solsona Aixalà (Grup CiU), amb l'assistència dels Srs./Sres. Regidors,

Sr.	Josep Simó Ribera	(Grup CiU)
Sr.	Josep Àngel Lavín Llano	(Grup CiU)
Sra.	Teresa Grañó i Costa,	(Grup CiU)
Sr.	Jordi Pérez Ruiz	(Grup CiU)
Sr.	Carles Fernández Millàn	(Grup CiU)
Sr.	Jaume Segura i Gili,	(Grup CiU)
Sra.	Rosalía Carnicé Farré	(Grup CiU)
Sra.	Immaculada Casamella Miró	(Grup CiU)
Sr.	Pere Gatnau i Roca,	(Grup Socialista)
Sra.	Concepció Garnica Rovira	(Grup Socialista)
Sra.	Teresa Ginestà Riera	(Grup Socialista)
Sr.	Francesc Xavier Pla Falip	(Grup ERC)
Sr.	Joan Simeón Morera	(Grup Popular).
Sra.	Teresa Niubó Cama	(Regidora no adscrita)

Excusen l'assistència, la regidora Sra. Paquita Brau i Codony (Grup CiU), el regidor, Sr. Josep Antoni Ajates Atero (Grup Socialista) i el Sr. Jesús Luño García, Interventor de Fons.

Actua de Secretari, el titular Sr. Manuel Civís Llovera.

Comprovada l'existència de quòrum legal necessari per a la celebració de la sessió, per Ordre de la Presidència s'inicia l'acte públic amb el següent Ordre del Dia:

01.- APROVACIÓ DE LA FORMALITZACIÓ DEL CONFLICTE EN DEFENSA DE L'AUTONOMIA LOCAL CONTRA LA "LEY 27/2013, DE 27 DE DICIEMBRE, DE RACIONALIZACIÓN Y SOSTENIBILIDAD DE LA ADMINISTRACIÓN LOCAL".

El Sr. Alcalde dóna compte al Ple de la proposta de Presidència, dictaminada favorablement per la **Comissió Informativa General** en la sessió celebrada el dia 03 de març de 2014, amb el contingut següent:

"La Llei 27/2013, de 27 de desembre de 2013, de Racionalització i Sostenibilitat de l'Administració Local (LRSAL) va entrar en vigor el 31 de desembre de 2013. Aquesta reforma local vulnera clarament l'autonomia local i les competències exclusives en matèria de règim local i d'organització territorial de la Generalitat reconegudes en l'Estatut d'autonomia de Catalunya (art. 151 i 160 EAC).

La LRSAL no respecta els principis que informen la Carta Europea d'Autonomia Local ni tampoc l'autonomia local constitucionalment garantida (art. 140 CE), eliminant el principi de subsidiarietat i de màxima proximitat i imposant mecanismes de control que porten a una dependència jeràrquica.

Són tres els blocs de continguts de la Llei 27/2013 que lesionen la garantia constitucional de l'autonomia local:

AJUNTAMENT DE MOLLERUSSA (LLEIDA)

- El desempoderament competencial dels municipis amb vulneració de la garantia constitucional de l'autonomia local reconeguda en els articles 137 i 140 de la Constitució.
- La inclusió de mecanismes de tutela, condicionants i controls d'oportunitat, amb la vulneració de la garantia constitucional de l'autonomia local.
- Vulneració del principi democràtic en l'àmbit local

Així mateix, aquesta Llei és totalment perjudicial per al conjunt de la ciutadania i pel bon funcionament de l'administració local, ja que:

- Posa en perill el sistema de prestació dels serveis municipals i, concretament, el sistema de serveis socials de proximitat, allunyant-los de la ciutadania.
- No aporta millores a l'administració local sinó que la castiga, quan la seva gestió sha demostrat molt més eficaç que la de l'administració de l'Estat, essent aquesta la més endeutada respecte el global i respecte la despesa pública que realitza.

Al mes de maig d'enguany es compliran trenta cinc anys de la constitució dels ajuntaments democràtics. Els ajuntaments han estat capaços d'afrontar els grans reptes i els canvis culturals de finals del S. XX forjant un model de convivència, benestar, cohesió social, participació democràtica i qualitat de vida.

Trenta cinc anys esperant un nou marc competencial i un finançament adequat per garantir serveis locals bàsics, perquè ara amb aquesta Llei es torni a un model de fa quaranta anys enrere amb un marc competencial raquític, i que allunya la capacitat de decisió sobre les polítiques de proximitat, i també allunya les decisions i el control de la ciutadania acabant amb el valor de proximitat que permet la prevenció, la detecció i l'actuació per garantir uns mínims de cohesió i convivència en el conjunt de pobles i ciutats de Catalunya.

Fonaments de dret

El conflicte en defensa de l'autonomia local, d'acord amb l'art. 75 bis LOTC, es pot plantejar quan les normes de l'Estat amb rang de llei lesionin l'autonomia local constitucionalment garantida.

D'acord amb l'art. 75 ter 2 i 3 LOTC, per iniciar la tramitació del conflicte en defensa de l'autonomia local és necessari l'acord del Ple de les Corporacions locals amb el vot favorable de la majoria absoluta del número legal de membres d'aquesta. De manera prèvia a la formalització del conflicte, s'ha de sol·licitar dictamen, amb caràcter preceptiu però no vinculant, del Consell d'Estat.

En conseqüència, es proposa al Ple de la corporació que adopti els següents **ACORDS**:

Primer. Iniciar la tramitació per a la formalització del conflicte en defensa de l'autonomia local contra els articles primer i segon i demès disposicions afectades de la *Ley 27/2013, de 27 de diciembre de 2013, de Racionalización y Sostenibilidad de la Administración Local* (BOE núm. 312 de 30 de desembre de 2013) d'acord amb el text que s'adjunta, segons el que s'estableix en els arts. 75 bis i següents de la *Ley Orgánica 2/1979, de 3 de octubre, del Tribunal Constitucional*.

Segon. A tal efecte, sol·licitar Dictamen del Consejo de Estado, conforme a l'establert en l'art. 75 ter 3 de la *Ley Orgánica 2/1979, de 3 de octubre, del Tribunal Constitucional*, per conducte del Ministerio de Hacienda y Administraciones Públicas, a petició de l'entitat local

AJUNTAMENT DE MOLLERUSSA
(LLEIDA)

de major població (art. 48 Ley 7/1985, de 2 de abril, reguladora de las Bases de Régimen Local), així com atorgar a aquesta entitat la delegació necessària.

Tercer. Facultar i encomanar a l'Alcalde per a la realització de tots els tràmits necessaris per portar a terme els acords primer i segon i expressament per a l'atorgament d'escriptura de poder tan ampli i suficient com en dret es requereixi a favor de la Procuradora Doña Virginia Aragón Segura, col. Núm. 1040 de l'Il·lustre Col·legi de Procuradors de Madrid per tal que, en nom i representació de l'Ajuntament de Mollerussa, de forma solidària i indistinta interposi conflicte en defensa de l'autonomia local contra la *Ley 27/2013, de 27 de diciembre de 2013* (BOE núm. 312 de 30 de desembre de 2013), de Racionalización y Sostenibilidad de la Administración Local, seguint-lo per tots els seus tràmits i instàncies fins a obtenir sentència ferma i la seva execució."

Finalitzada la lectura de l'anterior Proposta la Presidència pregunta si hi ha alguna intervenció al respecte, produint-se les següents:

La Sra. Teresa Niubó, Regidora no adscrita, exposa que des de fa 34 anys, les administracions locals han fet i desfet, a la seva manera i el resultat, no ha estat com molts voldríem, ja que s'ha estirat més el braç que la màniga, com es diu habitualment i en conseqüència ho ha de pagar la ciutadania; és normal que ara ens posin unes directrius, per fer més sostenible l'Administració local. També he de reconèixer que algunes d'aquestes mesures imposades són molt dràstiques, i en aquest cas paguen justos per pecadors. El seu vot, expressa, serà en contra de la proposta.

El Regidor Sr. Joan Simeón, del Grup Popular, manifesta que votarà en contra de la proposta i a favor de la Llei, ja que pensa que s'ha de teixir respirar a la Llei aprovada i que està en vigor. Entén que no tenim perquè estar en contra de tot, i a favor de res, del que ve de l'estat. Argumenta la seva decisió de votar contra la proposta, tot i entenent que des de l'ajuntament es pugui recelar amb aquesta llei, en el fet que si les coses es fan bé, com fins ara, no hem de tenir cap problema. I cita, com a exemple, sense fer comparacions, en el cas de l'Ajuntament de Fraga, que, ara per ara, té un romanent en caixa de l'ordre de 7 milions d'Euros i quasi sense deutes, ja que l'any 2007 les va veure venir i va ajustar els pressupostos. Manifesta el Sr. Simeón que veu aquesta llei com a una eina útil, feta per causar un dany menor als consistoris [municipis] i ajudar a racionalitzar la despesa. En aquets sentit, el Sr. Simeón exposa que si fem memòria recent, els governs de l'estat han fet dos plans importants de cara als ajuntaments: un primer Pla, denominat *Plan Zapatero*, per a fer obres, algunes útils i altres no tant, però que no va costar cap diner als ajuntaments, tot i que després s'ha vist que el manteniment sí que els costa diners. Malauradament, es va fer una despesa sense pagar els deutes pendents. L'altre pla, fou el de pagament als proveïdors, fet per l'actual govern central; i tot sabem que aquí, a Mollerussa, ens ha anat força bé. La persona que ho podria explicar millor és la Regidora Sra. Grañó que tenia la delicada i difícil tasca de telefonar i parlar amb els nostres proveïdors als quals els devíem quasi 4.700 factures. Amb això, exposa, el que vull dir és que la Llei permetrà que no arribem a situacions com les passades, tot i reiterant que a Mollerussa en aquest moment podem estar tranquils.

El Regidor Sr. Francesc Pla, del Grup ERC, expressa que aquesta llei el que aconseguirà o no però que en un principi ja es deixa entreveure, és una cosa molt simple: restar qualitat a la ciutadania; penso que el contacte directe Administració- Ciutadania és a través dels Ajuntaments, que es l'ens més proper i el que s'ha de fer és dotar millor als Ajuntaments; el que no pot ser és que a la més mínima ocasió en molts dels serveis que aquest ofereix, s'intenta treure'ls competències i re centralitzar-ho a través de Diputacions o per altres vies.

AJUNTAMENT DE MOLLERUSSA
(LLEIDA)

El que sí s'ha de fer és treballar perquè els Ajuntaments tinguin les dotacions que els pertocuin i que puguin treballar vers la ciutadania per oferir-los-hi aquells serveis que són molt més propers i per tant molt més directes i, en conseqüència, molt més efectius i molt més òptims. Per això, nosaltres votarem a favor del que es proposa.

El regidor Sr. Pere Gatnau, del Grup Socialista exposa que tal i com ja vam manifestar en la Junta de Portaveus el nostre vot serà favorable. Entenem aquí que el servei que es presta des dels municipis és bàsic i es primordial; és on hi ha la gent que coneix les situacions i els problemes que hi ha dins de la societat comuna i en aquest cas concret, a Mollerussa, entenem que el que calia ja des de fa molts anys, és una Llei de Finançament Local que es el que fan a molts Ajuntaments amb una situació econòmica complicada i complexa. Si parlem d'endeutaments com manifestava el representat del Partit Popular, doncs sí, té raó: l'endeutament municipal a nivell global del deute se situa en un 5%; no obstant, si traiem capitals com Madrid o València pràcticament és inexistent. Si ens centrem amb el que és el Govern Central, estem parlant d'un 70%; creiem, per tant, que es allí on s'ha de mossegar fort i si volem racionalitzar-ho, com defineix la pròpia Llei, tenim Ministeris que tenen totes les seves atribucions delegades a les Autonomies, que els estem mantenint amb centenars de milers de milions de pressupost, i no sabem ben bé per a què serveixen, però els tenim, i ara ens capfiquem amb els Ajuntaments. El Sr. Gatnau es pregunta quina explicació podem entendre amb això. Al seu criteri, només hi podem entendre una explicació que és la centralització o sigui, acotar els Ajuntaments que no facin els seus serveis i transferir-los a les Diputacions; o sigui, ens estem passant valgui la expressió "pel forro" el sentiment del ciutadà, que és el qui elegeix directament als propis regidors i Alcalde, per delegar-ho en les Diputacions, en les que els representants que hi ha allí no són electes sinó que són atribuïts pel propi partit, amb el qual ja ens dóna una visió del que pot succeir. El mateix Govern serà el que posarà els seus representants i els hi marcarà les pautes cap a on han d'anar. Exposa que aquesta nova situació fa que, en temes com ara les privatitzacions, puguem entendre, especular i malpensar moltes coses. A més a més, és una Llei que està envaint competències pròpies de les Autonomies; en aquest cas de la Generalitat de Catalunya que té una Llei pròpia, i tornem al mateix: és una Llei de "rodillo" i al final el qui està pagant tot aquest perjudici és el ciutadà, al qual lògicament nosaltres hi donarem el nostre suport.

El Sr. Alcalde manifesta que de fet aquesta Llei JA està en vigor i això no ho hem de perdre de vista; el què els Ajuntaments presentin aquesta reclamació, com a reivindicació conjunta no només de Catalunya sinó de tota Espanya, és una demostració del fet que aquesta Llei no respon al què realment necessita el món local a dia d'avui. El món local, com es el cas dels Ajuntaments, entès com la primera institució i servei de proximitat d'atenció al ciutadà no pot ser designat i senyalat com el culpable d'una crisi general que s'aprofita com a excusa per mirar de privar o qüestionar la prestació dels serveis municipals que al final són uns serveis a les persones; per tant aquí s'ha volgut barrejar el que es el concepte del deute que poden tenir les administracions en general amb l'assumpte de les duplicitats en la prestació de segons quins serveis. Aquí, amb l'excusa de la racionalització i fent un perillós populisme vers la ciutadania, s'ha assenyalat tot allò que sona a públic (institucions o polítics) com a culpables de què Espanya estigui en quebra i tingui els problemes que té de regeneració democràtica. Aquesta Llei no la podem valorar només pel que ens diu que pot passar; sinó que l'hem de valorar si l'apliquem a la passiva, és a dir: si l'Ajuntament de Mollerussa, per exemple, no pogués prestar o no prestes els serveis impropis, seriem una ciutat que perdriem un punt de valor afegit a l'hora de poder decidir quin model de ciutat volem, ja que el gran avantatge del món local és poder definir i dissenyar ciutat, política de ciutat i al final, els models de ciutats el defineixen les persones que hi viuen.

Si només entenem els Ajuntaments com a gestories i només per cobrar impostos per uns serveis que poden ser només encendre l'enllumenat, mantenir les clavegueres, recollir la

AJUNTAMENT DE MOLLERUSSA (LLEIDA)

brossa, i en els municipis de menys de 5.000 habitants pràcticament ni això, doncs tenim un problema; estem anul·lant una capacitat de millora en la qualitat de vida i de benestar als nostres ciutadans. Cal recordar que el deute dels Ajuntaments amb tot l'Estat Espanyol és del 4% del total del deute i cal recordar que només un Ajuntament com és el cas de l'Ajuntament de Madrid, té més deute, ell sol, que tots els municipis de Catalunya junts, inclòs Barcelona.

Aquesta Llei afecta a tothom, però sobretot a qui afecta més és a aquells municipis, com nosaltres, de menys de 20.000 habitants, i que en tota la província de Lleida som tots menys Lleida capital; i que en tota Catalunya, dels 947 municipis, només 63 en tenen més de 20.000 habitants. Per tant, té un efecte directe amb el que seria el nostre model, no només de gestió directa des de l'Ajuntament sinó també el nostre model territorial; i si en el supòsit d'algun servei que s'hagués de derivar a la Diputació, aquesta qüestió ens porta un tema de proximitat: nosaltres estem a prop de Lleida, podríem dir que Mollerussa està a prop de Lleida però jo no em plantejo com es pot resoldre en el cas de la gent de Pont de Suert, per posar un exemple. En comptes d'apropar o de continuar prestant els serveis directament des dels municipis hi ha l'amenaça de que puguin ser gestionats des de la Diputació, i aquí és on entra l'altre model de país. Si més no el nostre grup, almenys a nivell de força nacionalista, entenem clarament que el fet que l'Estat vehiculi a través de les Diputacions les polítiques directes als ciutadans és imposar un model d'Administració que no ens és propi com a Catalunya, que és Espanyol, i que també de manera indirecta, pretén anul·lar del que seria també tot el tema de Consells Comarcals o inclús vers una futura plantejament territorial a través de vegueries.

Després hi ha, també, la vessant jurídica. L'Estat Espanyol s'omple la boca dia a dia dient que no es pot votar un referèndum perquè la Llei no ho permet; fem una cosa: complim la Llei. En aquest cas, la Llei Catalana, l'Estatut aprovat per Espanya i per a Catalunya que, malgrat que fou retallat, mutilat, (podem dir tots els adjectius que vulguem), però si alguna cosa no va tocar, va ser que la competència en règim local la continuï tenint la Generalitat de Catalunya. Això vol dir una cosa molt senzilla; no és que tinguem només una Llei Catalana, no, el que tenim és una competència exclusiva per poder legislar en aquest tema i el que esta fent el Parlament de Catalunya és legislar amb una Llei de Governos Locals; més enllà de qüestions ideològiques, ens posem en la boca allò que diu l'Estat en el sentit que s'ha de complir la Llei. Segurament la motivació d'aquest recurs no és la mateixa la que pugui tenir Mollerussa, assumint les majories que es puguin fer en aquesta votació, que a la que pot tenir un Ajuntament d'Andalusia o d'Extremadura o de Cantàbria. Segurament les motivacions poden ser unes altres i en qualsevol cas, el que no podem fer és un acte d'insolidaritat a l'hora de dir, com que nosaltres pensem que potser no ens afectarà o ens afectarà poc, doncs deixem de fer-lo. Penso que la fortalesa del món local català i amb aquest cas, específicament també el de Lleida, és visualitza essent ferm, solidari i contundent enfront qualsevol Llei que, independent dels gestos del moment, impossibiliti que cada Ajuntament pugui desenvolupar-se amb plena llibertat i sense estar emmanillat per una norma que està feta amb la excusa d'una crisi i amb l'excusa d'una mala gestió i organització: en aquest cas, de l'Administració General de l'Estat. Per tant a partir d'aquí, nosaltres ho secundem, convoquem aquest Ple on atorgarem els poders oportuns i volem votar-hi a favor, convençudament i no per seguidisme. Ho hem fet, a més, no com a Moció sinó per la via d'una proposta com a punt d'acord del Ple per la transcendència que té, perquè si hi ha alguna Llei Espanyola que afecti al dia a dia de les persones segurament serà aquesta.

Expressa el Sr. Alcalde que, no perquè hi hagi una Llei que ens faci més angoixa o més por, això ens estimularà més a fer millor la feina. Nosaltres entenem de que en una Llei pel món local, a dia d'avui el que no té sentit es que no vagi acompanyada d'una Llei que reforma el finançament local; tothom es pensava que quan es legislaria per reformar les competències del món local això aniria acompanyat d'una reforma del finançament del món local, ja que

AJUNTAMENT DE MOLLERUSSA
(LLEIDA)

una cosa sense l'altra no té sentit. El que no ens haguéssim pensat mai és que aquesta reforma local no només no anés acompanyada del finançament oportú sinó que anés condicionada a la pèrdua de capacitat financera dels municipis i en la derivació dels impostos que es reben de l'Estat de manera que ja ni el poguessin veure i anessin directament a una altra organització com pot ser la Diputació. Per tant, independentment de les sigles polítiques, independentment dels partits i de les sensibilitats, aquí qualsevol persona que vulgui dedicar una part del seu dia, de la seva vida al món local, al dia a dia de l'Ajuntament, pot fer dues coses: pot tenir un caràcter funcional que realment pugui tenir una labor efectiva en el dia a dia de la nostra gent i de la societat, o pot tenir una labor testimonial; aquí cap de nosaltres estem per fer només de relacions públiques del nostre municipi. Aquí hi som tots per prendre riscos i assumir responsabilitats i intentar fer molt millor la nostra feina i si reduïm a la mínima expressió el caràcter polític dels Ajuntaments i per tant, dels polítics, estem reduint elements d'expressió, el dret democràtic dels ciutadans de poder decidir en allò que els afecta en la seva primera instància i en el primer nivell polític. Perquè al final, l'únic que trien els ciutadans és l'Alcalde o l'Alcaldesa i la corporació municipal; qualsevol altre estadi de política (Diputació i Consell Comarcal) està fora de l'abast de decisió del que seria el vot directe dels ciutadans; per tant, a partir d'aquí, tot es pot ajustar, tot pot tenir els seus matisos, tot pot tenir la seva racionalitat; però la racionalitat passa per poder-te avaluar si pots prestar-ho o no ho pots prestar, però, aquí se'ns està dient que, independentment que puguis complir segons quin tipus de criteris, et poden arribar a qüestionar si pots o no fer segons quin tipus d'activitats, s'estan qüestionant doncs, que tu puguis decidir quina línia i quin model de ciutat vols en cada moment.

En referència al que deia el Sr. Simeón quan expressava que "no podem estar en contra de tot i no a favor de tot el que vingui de l'Estat", el Sr. Alcalde indica que no es qüestió de l'Estat. Hi ha hagut èpoques que des de l'Estat Espanyol es maltracta més o menys o té més consideració o no se'n te tanta; en aquest cas, el que seria el respecte a les competències de Catalunya, entenem què no és qüestió de qui vingui. Aquesta Llei, tal hi com està formulada, la presentés qui la presentés, tampoc hi hauríem d'estar a favor; també cal dir que, respecte la Llei de Governos Locals de Catalunya, tampoc no respon a les expectatives que tenim; tampoc no hi podem estar d'acord; i perquè? doncs perquè abans que tot, abans de CIU, ERC, Socialistes, Popular o no adscrits, abans de tot, reitera, aquí ens regim per la defensa dels interessos de Mollerussa. Hi ha uns estudis fets de les Diputacions que diuen que en els petits municipis és on s'estan fent millor les coses; que les coses es comencen a desmarxar a mesura que són més grans. En qualsevol cas és, nosaltres no tenim perquè desmarxar-nos, i per tant, això que ara fem, ho hem de fer.

Finalitzades les intervencions esmentades, la Presidència sotmet a la consideració del Ple la proposta presentada i és aprovada per tretze vots a favor dels Srs./Sres. Regidors/es, Marc Solsona, Josep Simó, Josep Àngel Lavín, Teresa Grañó, Jordi Pérez, Carles Fernández, Jaume Segura, Rosalia Carnicé, Immaculada Casamella, Pere Gatnau, Concepció Garnica, Teresa Ginestà i Francesc Pla i dos vots en contra, dels Srs./Sres. Regidors/es, Joan Simeón i Teresa Niubó.

I sense altres assumpte a tractar, essent les vint-i-una hores i trenta minuts, per Ordre del Sr. Alcalde es dona per finalitzada la sessió, estenent-se la present Acta que serà signada pel president, juntament amb mi, el secretari, que en dono fe.